

27/III-41

ІВАН ФРАНКО

Ковальський сину Іване, - в огні усі Карпати!
Неначе сотн горнів роздули ковалі.
Стоїть на орнім полі твоя гуцульська мати.
Горобина й пожари. І хмари, й журавлі.

Багато буде битов. Немало є роботи,
Щоб знов зерно родило рясне та молоде.
- Вставайте, партизани! Вставайте, паріоти!
Франко із нами поруч. Франко із нами йде!

У ріпників суворих, де бориславські ями,
В курній мужичій хаті, в роздоллі полонин -
- Брати! - лунає голос, - Не гнись під нагаями!
У серце бий чужинця! Чи воля, чи загин!

Гуде ріпницьке коло. Не спить гуцульська хата.
Зіходяться сусіди, шепочуть віч-на-віч.
Заряджено гвинтівки на того німця-ката.
Чабан коня сідлає у партизанську ніч.

Розмай-трава усохла, з пожару чи з розлуки.
- Давай-но хліба, мати, нам час, нас ждуть фронти!
Виходять на фашиста Франка Івана внуки
Й Тарасові онуки із ними, як брати.

Андрій Малишко

*Ще не не врозинув господаря злізо,
щоб нам правду й волю самодур зчізав!
І Франко.*

*У А. Малишка є подарований
приблизно повісті ч. 1, що написана
приблизно з 1941.*

3-01-71
3-63-86
3-20-52
3-64-95

5-75-45-
5-67-52